

Turid Heidi Dammann
Movassbakken 3
0891 Oslo

Til Oslo Politidistrikt
Postboks 8101 Dep
0032 Oslo

Anmeldelsesnummer 13957383

Oslo, 20/7-2017

Jeg påklager herved henleggelsen av ovennevnte sak.

Denne klagen er rettidig. Jeg mottok underretning om henleggelse for første gang ved e-post av 10 juli 2017. Jeg har ikke fått den i posten og har vært i dialog med politiet om dette.

Henleggelsen er begrunnet med *«manglende kapasitet til å behandle saken.»*

I Riksadvokatens rundskriv nr.3/2016, avsnitt 14, heter det: *«Utgangspunktet er at henleggelse på grunn av manglende kapasitet er begrenset til etterforskning av sak med ukjent gjerningsperson.»*

Den foreliggende anmeldelse gjelder sak med kjent gjerningsperson.

I rundskrivet avsnitt 21 heter det: *«Saker mot kjent gjerningsperson kan bare henlegges dersom det i tillegg til forannevnte foreligger en særlig grunn til dette.»*

Jeg kan ikke se at det foreligger noen slik grunn, og ingen slik grunn er angitt.

Videre heter det: *«Adgangen til henleggelse i disse tilfellene er meget snever, også for de mindre alvorlige sakene.»*

Jeg anfører at saken er alvorlig. Domstolene har en meget viktig funksjon i samfunnet og har meget stor makt over den enkelte. Det er da av særlig stor betydning at publikum må kunne ha ikke bare tillit, men fornuftig grunnlag for tillit til domstolenes redelighet.

Konsekvensene for meg er omfattende.

Saken er lite arbeidskrevende for politiet.

Jeg viser til Den europeiske menneskerettsdomstols nylige avgjørelse av 6. juni 2017

i saken Erdiņç mot Tyrkia, hvor det uttales i et obiter diktum, at staten har plikt til å etterforske og straffe tjenestemenn ved anført brudd på personlig integritet som beskyttes av artiklene 2 og 8. Det må gjøres gjeldende en analogi i denne saken.

Domstolen klassifiserte saken som et brudd på artikkel 8, selv om bruddet skjedde ved en mangelfull rettslig granskning av forholdet. Det er åpenbart at de mangler domstolen fant ved rettsbehandlingen i seg selv ville vært tilstrekkelige til å utgjøre også brudd på artikkel 6, dersom det underliggende spørsmålet hadde omhandlet «fastsettelsen av [klagers] borgerlige rettigheter og plikter.» Ved dette blir det klart at domstolen anser oppfølging og behandling av klager, herunder etterforskning av feil eller svik begått av tjenestemenn, som en integrert del av iverksettelsen og håndhevelsen av alle menneskerettigheter.

Avgjørelsen kan leses på <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-174066> . Se spesielt avsnitt 59.

Avgjørelsen er dessverre ikke offisielt tilgjengelig på norsk eller engelsk. I min oversettelse:

59. Derfor består domstolens oppgave i å undersøke om de rettsmidler klageren har brukt har vært effektive, og avgjøre også om rettssystemet garanterer en adekvat håndhevelse av det rettslige og administrative rammeverket som skal beskytte pasientenes rett til fysisk integritet. Dette innebærer å verifisere at nevnte rettsmidler reelt lot klagerne få undersøkt sine anførsler og få sanksjonert ethvert brudd på regelverk fra legenes side, som eventuelt måtte bli funnet.

Med vennlig hilsen

Turid Heidi Dammann